

er, forekommer det mig, Noget, der har baade en politisk og en moralisk Betydning, thi hvad skulde i dette Dieblif bevæge os til at gaae over til en Forandring af denne Bessaffenhed. Hvorfor gjorde vi ikke denne Forandring, dengang Krigen var tilende, da vi laae hviede og kastede ned for Sjendens Fod, og der var Anledning for os til at overveie, om vi ikke maatte forandre vort Forsvarsvæsen, fordi vi ikke vilde være istand til at udvilde det saaledes, at vi kunde holde vore mægtige Sjender Stangen. Dengang Frederik Sespersen stod her ved Siden af mig og med rystende Stemme udslyngede sit Anathema imod Marinen og stemte imod Budgetlovens Overgang til 3die Behandling, eller dengang vi forhandlede om Loven om Søværnets Ordning, kunde der være Tale om at forhandle om, hvilket Princip man burde følge; men nu i dette Dieblif, under Finantslovens Behandling at forandre hele Grundlaget for vor Marine, uden at det ved Materiellets Udvikling selv er blevet begrundet, uden at det finder sin Aarsag i Ting; der vedrører Krigsmateriellet selv, uden at vi vide eller kunne sige med Bestemthed, hvorfra Grunden kommer til en saadan Forandring i Systemet i dette Dieblif, hvor man let kan komme til at faste Diet udenomkring os for at løpsøge Aarsagen, det er Noget, forekommer det mig, som vi ikke kunne forsvare. Her forlanges af os en Bevilling af 300,000 Rd. til at bygge et Skib, som vi ikke kjende, og vi, som altid pleie at være saa forsigtige og overveie hver enkelt Skilling, som vi give ud, vi, der lade os forelægge Tegninger til Kirkegaardsmure, til Skovløberhuse og andre deslige Ting, vi skulde ligefrem give disse 300,000 Rd., som ville føre mange flere Pengebilinger efter sig, til et System, der er os ganske fremmed. Det forekommer mig at være saa forskjelligt fra, hvad Folkethinget er vant til, at jeg vil see den Afstemning, før man skal bringe mig til at troe derpaa.

Marineministeren: Jeg skal tillade mig først i Korthed at berøre Endringsforslagene under Nr. 48 og 49, før derefter at komme tilbage til Forslaget under Nr. 47. Forslaget under Nr. 48 skal jeg tillade mig at anbefale. Det er fremkommet som Følge af, at man ikke kan vente det Krigsskib, som er i Vestindien, før om 2 Maaneder her i det nye Finantsaar. Da det er tiltraadt af Udvalget, tør jeg haabe, at ogsaa det høie Thing vil tiltræde dette Forslag. Forslaget under Nr. 49 skal jeg heller ikke opholde mig længe ved; det er, forekommer det mig, tilfredsstillende imodegaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren), og jeg maa med ham være enig i, at der ikke er fremkommet Noget, som i mindste Maade er stiftet til at røffe den Afstemning, hvortil man kom ved forrige Behandling. Det vilde være overordentlig beklageligt, om man af saadanne Grunde, som her ere blevne fremsatte, skulde opgive at udvikle Stryksystemet, og skulde undlade at forsyne et Punkt, der er saa vigtigt som Hammeren, med et tidsvarende Stryk. Jeg skal ret meget anbefale Forkastelsen af dette Forslag. Den ærede Ordfører har omtalt, hvad der ogsaa var Gjenstand for Omtale ved forrige Behandling her i Thinget, nemlig det Antal Søvullesfolk, som ere blevne indkaldte iaar til Tjeneste. Det hedder i Betænkningen til anden Behandling: „Selv om man end yderligere vilde forøge dette Tal“ — nemlig af Besarne — „deels som Erstatning for Udeblivelse og Afgang, deels for at kunne tildele de Skibe, som paatænkes udrustede, den største Besætning, Regulativet angiver for Fredstid, vil der endda af de i ovenstaaende Meddelelse anførte 410 Mand blive et ikke ubetinget Antal Besarne tilovers, for hvis Indkaldelse der efter Fleertallets Formening ikke skjøntes at være Gjemmel.“ Ærede Medlemmer vilde være bekendte med Bilag Nr. 22, som nu foreligger til tredie Behandling, og hvor